

Nro. 2.

A' FELS. R. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

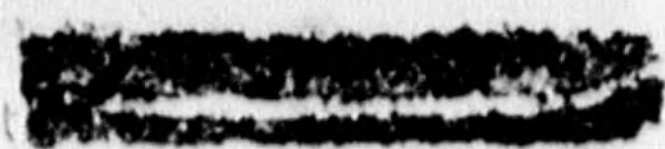
*Költ Bétsben, Kedden Juliusnak 7-ik napján
1801-ik esztendőben.*

B é c s.

I tt olyan hír terjedett el tegnapi, hogy Konstan-
tzinápolyból Kurir érkezett légyen ide olyan tu-
dósítással, hogy az Anglus és Törökök el vették
légyen a' Frantziáktól Egyiptomot Capitulat-
zió által; és hogy 71 millió livra, pénz és
pénzt érő portéka, jutott mint zsákmány a' ke-
zekre. Többet fogunk a' dologról keves napok
alatt hallani.

Török Birodalom.

Az Egyiptomot illető közönséges tudósítások-
nak summája, mostanában ez: — „

„Konstantinápolyban olyan hír futamodott vala el Május 23-dikán, hogy a' Nagy Vezir népe és a' Veres tengerről *Suezhez* kiszállott Angló Indiai seregek, a' Frantziák által megverettek legyen. Azonban Anglus Követhoz egy Kurir érkezett Rhodus' szigeteről igen kedvező hírekkel; és a' Portához is éppen azon örvendettes híreket hozták a' Kapitán Baschának két rendbéli Kurirjai.

„A' Frantzia szélső posztok között (így adják a' történetet elő ezek az Anglusoknak kedvező tudósítások) és az Anglus Török szövetséges seregek között, April. 9-ikén este történt egy ütközött. A' tsatázást az Anglusok és Törökök kezdték el, és a' Frantziákat a' városba visszanyomták. A' Törökök vezére a' Kapitán-Bascha Ramaniéhben elégséges őrző seregét hagyván, a' maga útját *Cairó* felé vette. A' Frantziák Kapitulationiával adták fel Rhamanie várát, minekutánna onnét nagyobb részint *Cairó* felé elszökvén, már csak 300-ra olvadt volna az ott maradtak' száma. A' Kapitán Bascha, tulajdon kezivel ölt meg a' 9-iki ütközetben egy Frantzia fő rangú tisztet. —

„Ezen ütközet után 35 Anglus és Török ágyúsajkák indultak fel a' Nilus vizénn *Cairó* felé, a' hová már most mind a' két ellenséges Félnek seregei, mint valamely viaskodás központjához öszsze gyülekezvén, végső ütközetkez készülnek ott egymás ellen. Admirál *Keith* maga szemellyesen vezérelte *Cairo* felé a' Nilus vizénn fel az ezen ágyúsajkákából álló kised hadi hajóstsopórtot. — Innét minden órán meg fogjuk tehát hallani, hogy mellyik Félnek határozta Egyiptomot a' szerentsé.

Francia Respublika.

A' hadi Minister *Forfait* egy levelet küldött a' *Boulognei* tengeri Préfektushoz, a' mellyben megköszöni az Országglószék nevében a' Frantzia tengeri tiszteknek és hajós legényeknek, hogy magokat a' *Havrei* kikötőhely körül az Anglus hadó hajók ellen néhány magános öfzfetsapá-foknak alkalmatosságával jól viselték — az után így folytatja szavait a' Minister: —

„Azonközben, midőn én a' ti érdemeitekről ily méltó dicsérettel emlékezetet tészek; más felől el nem titkólhatom azt is, hogy az Első Konzul ennekutánna még többet vár tölletek. — Az alatt, míg a' meg kívántató eszközök a' kikötőhelyben szükön találtattak, míg a' hajók nem vóltak illendő készülettel, 's a' tengeri gyakorlattság béli fogyatkozás, a' jó indulatot akadályoztatták, talám a' köteleltségnek véghezvitele is elég érdem lehetett. Hanem már most, midőn nagyobb és erősebb segedelem eszközök szerkesztődtek öfzfze, és azok, az Országglószék' gondoskodása által még naponként gyarapittatnak: megtsalnátok a' bennetek helyheztetve lévő reméniséget, ha ez után nagyobb dolgokat is el nem követnétek. Most már nem elég többé, magatokat védelmezni; izüklég, hogy leg vakmerőbb próbatételek által mutassátok ki a' bátorságot. Az ellenséget, a' ki ellen eddig csak magatokat védelmeztétek, most már néktek kell kényszerítenetek, hogy magát védelmezze: izüklég kapva - kapnotok az olyan alkalmatosságoun, hogy az ellenséges Frégátokat viaskodásra kényszerithessétek; nem kell pedig egy olyan viadalnak is történni, a' melly az ellenségnek nagy kára nélkül végződjék-el. Gondolom, hogy megbántanám tengeri tiszteinket és hajós katonáinkat, ha azt vélném, hogy az Anglus sajkák büntetetlenül fel,

's - alá járkalhatnak ez után is a' *Sequana* vizének torkában, mint ugyan ott eddig tselekedtek. A' mi hajós katonáink ennekutánna nem elégedhetnek meg tsak fél győzedelemmel. Ha találtak köztetek olyan emberek, a' kik ezen veszedelmekből véletlek ösztozni nem akarnak: az ilyeneknek ne adjatok helyet a' hajókonn; hadd töltsék másutt díztelen életjeket, &c."

Gen. *Augereau* ilyen levelet irt Május 20-dikán *Hágából* az Első Konzálhoz: — „Azok a' tartományok, a' mellyeket a' Batavus seregek az utolsó táborozásban megfállottanak vólt, a' fegyveres nép' szüklégeinek kielégítésére nézve, hadiadót tartoztak fizetni. A' katonaság' zsoldja rendszeren kiadódott; minden szüklégeinek elégtétetett: és szerentsesnek tartom magamat, hogy mind ezek mellett a' kényszerítő eszközök mellett is olyan kímilve bánhattam a' néppel, hogy az elfoglaltatott tartományokat a' mi egyenességünkről és mértékletességünkről meggyőzhettem. Még 400 ezer Livrák maradtak fenn, a' mellyek felöltett-szésed szerént való rendelétt tehetsz; hanem engeddd meg, hogy mondhassem meg én is az egész Gallo-Batavus sereg' nevében, hogy ezen sereg mire szeretné ezen megmaradott summát fordítatni, &c.“ — Végezetre javasolja a' sereg' nevében *Augereau*, hogy az utolsó fényes táborozás-örökösítésire, a' fenn maradott summával emeltessenek egy emlékeztető öszlopot, ajánlván egy' szersmind, hogy ő is 3 ezer Livrákkal fogja a' magáéból nevelni azon célra ezt a' summát.

Ez a' Generál *Augereau*, egy nagy útat fog közelébről tenni a' katonaság' megvissgálása végett. Északi Hollándiánn kezd, és egész a' régi Frantzia határig bé fogja járni az új Departamenteket. A' Rénus bal partján egész Máintzig, vagy némellyek szerént Straßburgig fel fog menni. Hellyette az alatt Gen. *Victor* rendelte.

tett ideig való Komendánsnak Hágába. — A' tsupa Batavus fegyveres népet, 32 ezer fejekre számlálják mostan.

A' *Luxemburgi* és egyéb Elzaki Frantzia országi hadi szerzámok' műhelyeikben szünet nélkül öntik az ágyukat, töltik a' kártátsokat, egy szóval, igen tüzesen foglalatoskodtatja Márs a' Vulkánus műhelyiben az öldöklő szerzámokat készítő Frantzia kovátslegényeket.

Brüssel, Jun. 21 dikénn: — „Monsignor *Spína*, a' Korinthusi Érsek, a' Római és Frantzia országlószékek között támadott ujj kérdesekre való nézve nem érkezhett meg Párisból még mind ez ideig is ide, hogy, mint a' Szent Szék' Követje, a' Belga Papság között lévő meghasonlált el igazítsa.

Páris, Junius' 22-dikénn.

A' Felséges útaxók, u. m. a' Livornói Gróf és Grófné, Junius' 27-dikénn szándékoztak Párisf oda hagyni. —

Cardinális *Consalvi* Úr a' Pápa ő Szentsége Státus - Titoknokja, a' ki is *Romából Cacoult* Frantzia Bíztofall együtt Florencziába jött vala, rend kívül való követi fővel Párisba érkezett, és azon épületbe szállott bé, a' melly Pápa' palotájának neveztetik, és a' mellyben Monsignor *Spína* Ur is lakik az ólta, hogy Párisba tartózdodik. — Fontosságát a' *Consalvi* Urra bízott dolgoknak tsak abból is meg itélhetni, hogy még az nap' este, a' mellyenn Párisba érkezett, audientziánn járt az Első Konzúlnál.

Azonn nagy czeremoniájú vendégfégen, a' mellyet a' hadi Minister *Berthier* a' napokban a' Livornói Grófnak adott, Gen. *Moreau* is jelen vólt, és ez vólt az az első alkalmatosság, a' midőn magát Német országról való visszaz érkezése után

a' publikumnak meg-mútatta. Ez a' vendégség egészen hadi ábrázatba volt öltözködve. — A' levegői nevezetes hajósmester *Garnerin* polgár, azal fényesítette ezen estvének ritkaságait, hogy egy levegő hajót botsátott fel, a' melly egy ideig a' kert felett lebegvén, alatta ezek a' meg világoztatott, vagy által látszó betük szemléltettek: M. A. R. E. N. G. O.

Jun. 14 dikénn a' Marengói ütközetet produkálták a' Párisban örözetten lévő Frantzia seregek a' város mellett lévő úgy nevezett Márs mezejénn a' *Livornói* Gróf előtt.

A' Livornói Gróf az Első Konzúl' mostoha leányával *Beauharnois* kisasszonyal kezdette-ezen bálban a' tántzot. — *Moreau*, polgári ruhában jelent volt meg.

Azon tudósítások között, a' mellyeket: polgár *Leclerc* Pétersburgból *Düroc* polgártól az Első Konzúlhoz hozott, elő fordulnak még ezek is: — „Igen ditséri polgár *Düroc* az Orosz Császári testörző sereget, és azt mondja felölle, hogy igen kellemetes formája 's gazdag készülete mellett, a' fegyverben való gyakorlottsága is bámulásra méltó. — „Az *Első Sándor* Császár' testinek alkatását oly szépnek írja lenni, hogy első tekintettel fel gerjeszti az emberben a' hozzá való tiszteletet és bizodalmat. Tojakodva gyűlnek az idegenek Pétersburgba az új Császár' látására. A' néptől és katonaságtól egyenlően szeretetik. — „Nem rég történt, hogy a' hajós sereg' megfizemlélésire a' *Cronstadt* kikötőhelybe menvén, estvének idejénn fokatskáig talált ott maradni, mellyet a' katonák ezekbe vévén, egész regementenként fegyvert kaptak, és kedves Császárokat kívánták látni. — „Minister *Markow* már ekkor el indult volt Párisba, Gróf *Kalitschef* helyébe.

Hogy a' Frantzia és Pruszus országlószékek

között való égyesség, vagy, mint hallatott, félbe fem szakadott, vagy pedig ismét helyre állott légyen, egyebek között azon a' fundamentomonn erőssítik némellyek, hogy a' Király haza hivatta Párisból *Luchesini* nevü Követjét, még pedig, mint sokak akarják tudni, az Első Konzúl' kivánságára. A' történet' okát nem írjak.

Azt erőssítik, hogy az Első Konzúl nem soká egy útat fogna Frantzia országnak belső részeion tenni: és hogy a' külfő dólgoakra ügyelő Minister *Tallairand* is, fördöre fogna menni. — A' Politikusok, ezen utazás és fördöre való menetel alatt, valami titkot keresnek, a' melly még ez után fog nyilvánosságossá lenni.

A' *Havrei* kikötőhelyből így írtak Jun. 14-dikén: — „Itt ismét próbát tettek két Anglus Frégátok és egy Corvette, néhány kereskedő hajóink ellen, hanem ujjontani bizonyfágát adták mind tengeri tisztjeink mind pedig hajós katonáink, annak, hogy ők méltók az Első Konzúl' ditséretire. Kemény tüzet adtak partunk' sántzairól az ellenséges hajókra; ezek is keményen tüzeltek bé féle. Részünkről egy embert öltek meg, és kettőt sebelsitettek meg az Anglus golyobisok, mellyeknek némelyike egész a' városba bé hatott. Végezetre nem álhatván ki az ellenséges hajók a' sántzainkról réájok rebdeső bombik' erejit, czéljok el érése nélkül el távoztak.

Norimbergának, 's más némely Német birodalmi szabad városoknak küldöttjeik, még Párisban vagynak: Gróf Solms-Laubach, és Ysenburg, 's Leiningen Princzek pedig, dólgaikat végezvén, tegnap el utaztak innét.

* * *

Ma ismét ada ki a' *Moniteur* egy olyan czikelyt, a' milyent 14 napok alatt már hármát adott-

ki, a' mellyben a' Státusoknak egymást illető állapottokat akarta le-rajzolni. Különösen Angliára czéloz mind ezekkel. Leg elől ezeket hozza elő: — „A' Jó reménség' foka, Ceylan és Surinam, nem fegyver által estek az Anglusok' kezibe, hanem az Orániai párt adta fel azokat. Napkeleti Indiában semmit el nem vettek az Anglusok a' Frantziáktól, olyant, a' mit védelmezni lehetett volna. Isle de-France és Reunion (régen Bourbon) szigetek, most is Frantzia bírtokok. Napnyugoti Indiában máig is birják ugyan az Anglusok Martinique szigetét, hanem ezt a' lakosok a' Frantzia revoluziónak legzürzavarosabb szakaszában csak azért adták nékik által, hogy a' Szeretsenek' fel-zúdulása ellen védelmezzék őket. *Trinite* szigetét, egészfen oltalom nélkül hagyták volt a' Spanyolok. Ha két esztendővel ez előtt Frantzia országnak kebelét oly nagy meghasonlás nem tépdeste volna, Máltha szigete sem jutott volna az Anglusok' kezire, melylyet ők csak néhány hajókkal való bézárás által vettek-meg. Toulonnak és az ott el-vett 33 hajóknak el foglalását is, hasonló révoluzios okoknak közfönhetik ők. A' Texeli kikötőhelyben az egész Batava Respublika' tengeri erejének felét az Orániai párt juttatta az ő kezekre.“

Az után a' a' revoluzió alatt formáltatott két Coalitziókra szállott-le a' Moniteur: — „Ezek, *ugymond*, már el oszlódtak. Éropa, egy tsatázó mezővé lett volt, a' hol két millió emberek áldozták-fel életjeket. Némellyek országaiknak egy részit, mások egész országaikat elvesztették. Sárdiniára, nagy szerentsétlenséget háritítottak az Anglusoktól hadi fegedelemül vett 5 milliók. Nápoly, végezetre Frantzia ország' oltalma alá botsátkozott. Portugallia, bé hűnt szemekkel nyitván kapukat az Anglusoknak, leg szebb tartományai veszedelemben forognak. Hannoverát, még el foglalva tartja Pruszfia: és az Északi Hatalmállagok a' tengeri keres-

kedés] szabadsága és bátorsága végett öltöztek fegyverbe. Minden Ásiai és Amériikai aranyait elpazérolhatják az Ánglusok, hanem a' Hatalmasflágok meg fogják magokat kímélleni tudni; nem fog harmadik Coalitzió támodni; a' háboru béli tapasztalások gyűlölséget gerjesztettek a' nemzetekben Anglia ellen.“

Továbbá azokat az eszközöket hányaveti-meg a' Moniteur, a' mellyeknek fegedelmivel Anglia, Coalitzió nélkül, Frantzia ország ellen a' hadat folytathatja: — „Egyik, *ugy mond*, ezen eszközök között, a' belső tüznek Frantzia országban való további gerjesztése: második, a' tengeri egyedül való kereskedésnek további meg-tartása. Az első ezek között igen gyenge: a' második igen nehéz; a' mostani Országglás' módja Frantzia országban már meggyökeresült, és a' tsendellég' megháborítói, vesztő helyenn enyésznek el; a' második eszköz azért nehéz, hogy Anglia a' világ' külömb-külobb részeiben lévő fok birtokait, a' maga belső meggyengülése nélkül nem védelmezheti fokáig illendő fokaságu fegyveres erő által. Mindennek véginek kell egyfzer lenni: ennek a' háborunak is. Az az árok, a' melly Angliát Frantzia országtól elválofztja, nem olyan széles, hogy azon valaha kerefztül menni a' Frantzia feregeknek tsupa lehetetlenség volna, a' melly feregek, ha a' betsületért és tulajdon lételjekért kéntelenittetnek utolsó erejeket elő venni, fokot tehetnek.“

Hogy Anglia ellen még egy olyan Coalitzió támodhasson Éfszakonn, mint Pál Császár' idejében tamadott vala, maga sem reméli a' Moniteur: — „Az idők, *ugy mond*, meg változtak; egy ilyen Coalitzió ellenkezik némely Státusok' kívánságával. A' nemzetek boldogságát, az esztendőök' és szempillantatok' egész summája (resultatuma) szokta tenni. A' verontás, szenvedések, és a' kereskedésnek félbeszakadása, olyan gondolatra szokták

hajtani a' böls Országglófszéket, hogy azzal, a' mi a' betsüllettel és politikával együtt megállhat, elegendjék meg."

Bérekefztő szavai a' Moniteurnek ezek : —
 „Ha békeflégre nem akarnak, ugy mond, lépni az Anglus Ministerek, a' melly egyedül tsak ő töllök füg, gondólják-meg azt, hogy a' 19-dik Század béli Fr. nép, nem az a' nép, a' mely a' 18-diknak közep táján, Anglus Biztosokat kéntelenítettetett megfzenvedni a' maga kikötőhelyeiben. Ha Angliának keziben Frantzia Szövetségesek, u. m. Spanyolok és Hollándusok' birtokaik vannak, Frantzia országnak kezében is vannak Anglus Szövetségeseknek, Sárdíniának, Portugalliának birtokaik, a' kik Anglus Agensek által engedték eltsábittatni magokat. Mind ezeknek meggondolása egy olyan Systemának felállítására indi hatja az Anglusokat, a' melly az egy erányuságot és békefléget, a' világ minden részeibe visszfa téritheti.

Páris, Jun. 24-dikánn :

Az a' hír kezdett elterjedni, hogy *Champigny* nevü Státus Tanátsos rendeltetett légyen ki, mint első rangú Frantzia Követ, a' Bétsi Udvarhoz.

Gen. *Bernadotte* így ír a' Chouans földről : — „Két nap alatt sok arany érkezett Angliából ide által, olyan rendeléssel, hogy a' Chouansok ujjontan támasztódjanak fel. Mind ezeknek keserves halál leszen a' végek.

Nagy Britannia.

„Az Anglus és Frantzia Országglófszékek között, így szoll egy 16-ik Juniusi Londoni levél, mind nagyobb - meg - nagyobb hathatósággal foly - nak a' levelezések. Egy nap sem múlik el, hogy

Galaisból Dowerbe, vagy onnét ide, izenethordozó hajó ne érkezne-meg. Lord *Cahier* is tegnap előtt küldetett által innét oda. Bizonyos dolog, hogy a' mi mostani Ministeriumunk, jó szívvvel elfogadja az illendő békeességet. Azonközben, nem engedi a' mi Országglófszékünk magát tsakugyan, sem a' Frantzia Országglófszéknek több vers belüli hirdetményei, sem pedig a' *Moniteur*nek olyan formájú színlései által, mintha a' Frantzia partokon semmi ellenünk való készületek nem tétetődnének, el-slatni: hanem főt inkább mi is teszszük minden esetre az oltalmazó készületeket. Meg érkezett már hozzánk is a' hír, hogy a' Brestti kikötőhelyben 25 ezer emberekből álló vállogatott Frantzia sereg áll készen, és hogy a' Rocheforti, 's több más ellenséges kikötőhelyekben találtató hadi hajók is, minyájan fegyveres népet vettek fel magok-ra. A' *Moreau*' leg izottabb barátjai, *Desolles* és *Lahorie* Generálok, nem ok nélkül hivattattak néhány versben azon fontos tanátskozásokba, a' melyek az első Konzul' falusi jofzágában *Malmaison*-ban, a' *Carnot* és *Moreau* jelenlétebben egy idő óta tartódtak, 's több e' félek."

A' Parlamentomban a' Napkeleti Indiai Anglus kereskedésnek virágzása fordúlván elő, jeles beszédet mondott-el ezen tárgyról a' volt hadi Minister *Dundas*; — „Az elő adott felszámlálásból kitetszik, ugy mond, hogy a' Napkeleti Indiai kereskedő társaságnak jelen való állapotja, az ő 1780 dik esztendő béli zürzavaros körülállásaihoz képpest, melly fényes legyen; a' homályos fellegzeteket fényes napnak világa váltotta fel, a' melylyért, *Cornvallis*, *Chores*, és *Wellesley*, érdemlik a' közönetet. A' *Hyder-Aiy*' és *Tippo Saib* Fejedelmekenn nyert gyözedelmeink, egy 14 ezer emberekből álló és Napkeleti Indiai birtokaink' határjainu olázkodó Frantzia seregnek el széleszése, ve-

tették-meg ezen boldogságunknak fundamentomát. Most már minden Napkeleti birtokainkat hatalmas szövetségeseink kerítik körül, a' kik számos feregekkel védelmeznek bennünket. Azonközben, bátor melly erős lábakkon álljon is ezen birtokunk, csak ugyan igen nagy figyelmetelleggel szükség lennünk a' Frantziáknak mesterkedéseikre, a' kik ez után sem fognak megszűnni némely gyengébb szomszédainknak ellenünk való ingerlésétől. Erre nézve mindenek felett *Persiára* kelletik leg inkább figyelmeznünk, és az Országnek Északi környökeit szükfég leg inkább meg erőssítenünk, &c.

Magyar Ország.

N. Várad, Junius 25-ik napján. A' tegnapi nap különös emlékezetet érdemel a' N. Váradi Történetek között, mivel reggel kilentz órakor Fő Tiszt. *Kölcsei Kende László* Úr, Nagy Váradi Canonok, és Kis Prépost, egy nyoltzvanadik ezteendőjében járó tisztes öreg Úr, a' Mlgos Püspök Úr Udvari Kápolnájában elmondotta a' második Primitiáját. Maga a' Mlgos Nagy Váradi Püspök *Konde Miklós* Úr, a' ki valaha az említett Prépost Úrnak Tanítványa volt, vitte a' Manductor hivatalt, Fő Tisztelendő Klobusitzky György Rosnyai, és Klobusiczky Péter Kalocsai Canonok Urak assistáltak, Ngs. Klobusiczky Antal, és Budai László Királyi Tanácsos Urak töltöttek vizet a' Primitiáns kezére, kik mind a' négyen Testvérének Gyermekai; az egész Kápolna csak nem mind Atyafiakkal volt meg töltve, kiknek az Isteni áldozat alatt szemeikből le tsorduló Öröm Könyveit lehetetlen volt akár kinek-is belső indulat nélkül szemlélni. Az után az egybe gyült rendeket meg vendégelte a' titlált Püspök Úr, és az egész alkalmatossággal minnyáján vigan voltak, de kiváltképpen való jó kedve

vólt a' fejr Galambhoz hasonló öreg Űrnak, a' ki minnyájokhoz nyájas és tréfás beszéddel szóllott.

Hármadszori Tudósítások.

Joannes Nep. Alber e Scholis Piis S. S. Theologiae Doctor, et in Archi-Episcopali Lyceo Colocēnsi S. Scripturae Professor per omnes Veteris, et Novi Testamenti libros eiusdem S. Scripturae fecit Interpretationem, atque hanc Hungariae, et Provinciarum, quae cum ea coniunctae sunt, Venerabili Clero dedicavit. — Propositum illius fuit Hungariae Præsulum illi voto servire, quo in Budensium Comitiorum suo consessu anno ab hinc undecimo totius Scripturae S. Interpretationem in praxi per omnes illius libros in suarum Dioecesium Lyceis fieri voluerunt: cum ad id tempus, biennium, quod erat Scripturae S. pro alumnis Theologiae destinatum, totum fere in solis Hermenevticae regulis percipiendis contereretur, atque ex practica S. Scripturae Interpretatione aliqua tantum illius capita delibarentur. Quae ratio, etsi non diu tenuit, et in plerisque Lyceis reducta illa prior methodus sit; nemini tamen dubium esse potest, quin talis in praxi Scripturae S. tractatio non tantum utilis, verum etiam necessaria futura sit iis quoque, qui ad priorem methodum iterum adacti sunt: quod quantumcumque praecepta Hermenevticae didicerint; ex his tamen folis, sine bono Interprete, Scripturam S. intellecturi nunquam sint. — Quare ille sic suam hanc fecit Interpretationem, ut adhibitis non tantum aliorum Interpretum Commentariis, verum etiam Sanctorum Patrum Operibus, insuper linguarum Orientalium, et antiquarum Versionum subsidiis eam exhiberet iuxta omnem Hermenevticae artem exactam, atque erutam ex Patrum intelligentia, et sensis. Procedit de capite ad caput, et de versu ad ver-

sum una continente Oratione non seiungendo Interpretationem a' textu, ponendoque semper omnia integre Scripturæ verba. Et qualiscumque difficultas, vel obscuritas se obiicit; hanc enodat, et discutit plana, et aperta explicandi ratione: explicationemque suam semper ex aliquo principio Hermenevtico demonstrat, ut nihil asserat, quod non probet. Istaque ratione illos etiam, qui sunt difficillimi, et obscurissimi Scripturæ libri in apricum deducit, illa imprimis loca diligentissime discutiendo, in quibus a Catholicis ii disconveniunt, qui aliter credunt. Sed neque etiam omittit illorum, quorum nunc ingenia adversus Revelatam Religionem pruriunt, argutiunculas ad illa Scripturæ S. loca retundere, ubi talis veritas Religionis proponitur, ad quam ipsi suis ratiunculis consurgunt. — Speciminis autem gratia, ut ex re iudicium ferri posset, non solis verbis sibi assensum quaereret; delecta quaedam Scripturæ S. loca misit ad Venerabilem Eundem Clerum per omnes Dioeceses: nec in vicem vel huius sui laboris, vel istius Eidem Clero factae a se oblationis aliud rogavit; quam ut ii, quibus placeret, se subscriberent, subscriptioneque hac testarentur se Opus ubi prodierit, accepturo, et si sufficiente numero essent, qui illud acciperent, edi posset. Nec prae- numerationis pretium aliquod etiam praevie postulavit; sed cum pretium secundum philyras determinasset non ultra in Mediana charta quam cruciferos duos, in Scriptoria autem quatuor; tum primum pretium ab iis, qui opus accepturi sunt, postquam illud accepissent, voluit, ut per partes exhiberetur. — Est autem oblatio haec sic accepta a' Praesulibus, et ab iis, qui Dioecesibus praesident, ut neminem alicubi esse intellexerit, cui non ratio istius Operis valde esset probata, et ubi non hi suas etiam dando literas Clero suo illud commendassent. — Hæc autem istius Editionis etiam per Ephemerides publicatio propterea fit, ut quoniam res ipsa demonstras-

set non tantum e Clero, verum etiam e DD. Se-
 cularibus esse plures, qui illud habere velint, eoque
 magis, quod Scripturā S. non tantum pro Clero, ve-
 rum etiam pro omni Christiano sit; illi a' compara-
 tione non excluderentur, deinde notitia illius etiam
 ad exteras Provincias efferetur, et cum illis quoque,
 siqui inde illud accipere vellent, communicandum
 esse libenter, ostenderetur; nec arcentur, sed po-
 tius invitantur etiam ii, qui Religione disiuncti sunt
 cum Scripturæ S. tractatio vel eo maxime debeat
 conducere, ut quaerendo ex ea veritatem, quæ non-
 nisi una, atque simplex esse potest, in unius Veri-
 tatis gremium omnes consociemur, neve inter nos,
 qui in eundem Christum credere nos profitemur,
 dissensiones sint, et schismata. — Impressio illius
 fiet Pesthini per D. Mathiam Trattner in Formato,
 ut vocant, Octavi maioris ea typorum, et chartae
 diligentia, ut nihil etiam ex hac parte ulterius de-
 siderari possit. Addentur etiam suis locis mappæ
 Geographicæ, et tabulæ Chronologicæ, ut nihil de-
 tis, quod ad eius perfectionem, et integritatem per-
 tinet. Totum Opus excrescet circiter ad 15 tomos:
 sicque intenditur, ut tomo primo prodeunte ad nun-
 dinas, quæ erunt mense Augusto istius anni, fem-
 per deinde, quotiescunque ibi erunt nundinæ, singu-
 li, aut etiam bini tomi prodeant, intraque triennium
 tota editio peragatur. Pretium totius Operis in
 charta Mediana faciet circiter 25 fl. — Cui ergo,
 extra illam etiam, quæ per Dioeceses fit circulatio-
 nem, placuerit, istud Interpretationis S. Scripturæ
 Opus habere; is velit nomen suum per literas Co-
 locam in Hungariam ad eius Editorem mittere cum
 designatione chartae Medianæ, vel Scriptoriæ. Sed
 suas literas non gravetur gratuitas, (Franco vulgo,
 dicunt) mittere, ex Hungaria ad 15tam usque Au-
 gusti, exteri ad 15tam usque Septembris huius
 Anni.

Colocæ 15ta Aprilis 1801.

Primus Tomus Operis huius citra omnem dubitationem, ut in Sua ad Venerabilem Clerum Hungaricæ oblatione promisit Autor, ad Nundinas Pesthinenses, quæ Mense Augusto hoc Anno futuræ sunt, prodibit. Nam tametsi ex omnibus Dioecesibus rescriptum nondum venerit, tamen tali cum approbatione, et desiderio hoc illius opus, quod in specimine exceptum est, ut, quamvis casu in hoc impeditissimum tempus incidisset propter incommoditatem molestissimi belli: tamen eo numero iam sint ii, qui se subscribendo declararunt opus accepturos, ut his solis habitis iam etiam edi illud possit.

* *

A' Csász. Kir. privilegialt Himbergeri Tzitz és Katton Fabrikabeli új Társaságról.

Ez a' Társaság, az el múlt esztendőben, Decembernek I ső napján, a' nevezett Fabrikát magának contractus mellett meg szerevén, a' maga költségén nemcsak folytatni, hanem meg jobbitott 's meg nagyobbított intézetjei által olly állapotba fogja azt helyheztetni, hogy az Erd. Publicum, nemcsak ezen fő városban, hanem az Auszriai Tartománybeli, és Magyar Országai nevezetesebb piatzokon is, mindenféle fain, közepszerü, és közönséges tzittzeket 's kattonokat ilendő árron szerezhethet magának. A' Bécsi, Brünni, Lünzi, és Grétzi áruló Táarak ezutan is azok fognak lenni, a' mellyek voltak ennekelötte. Hogyha mindazáltal más tartományokban is fognának illy áruló Táarak fel állitani, ez is közönségessé tétetődik annak idejében. Költ Bécsben Junius 18-ik napján 1801. elzt.